

श्री १२०

॥ अक्षेति हविषामेति ये जपन्त्यपि स ब्रह्म । तेषां तु किञ्चित् सु किञ्चित् विद्याति न संशयः ॥ विक्रमार्त्तुषे ॥ हवि
 इति पापानि हृष्टिष्ठे विसृज्यते ॥ अनिह्यापि सन्नुत्तमो ह्येव विपावकः ॥ महाहृष्टिं येन हविषि विद्येत् क्रवद्रयः
 ब्रह्मपथिकस्येन मोक्षाय गमनं प्रति ॥ उग्यते ॥ अतिष्ठ अन्तितात्तुम् ॥ मन्त्रस्युत्तमं आहृतः । हविषि विद्येत् रमो जल्पन्त्यामा
 नार्त्तियात्तनां ॥ आदिश्वराने ॥ नगं शान्तं गयामेत् ॥ नकां निरन्तरं क्रवद्रयः । जिज्ञासे ब्रह्मते यन्म हविषि विद्येत् क्र
 वद्रयः ॥ विक्रमार्त्तुषे ॥ केन्दो हिय हर्षेदृष्टमाम ॥ बोधाप्यथ हनः । अतीतेन यो नोक्तं हविषि विद्येत् क्र
 वद्रयः ॥ जमदग्निं संकित्यां ॥ लक्ष्मणं पदं तेन जल ॥ नांकोटि विद्वितं । कीर्तितं येन महता हविषि विद्येत् क्रवद्रयः
 ॥ आनमथा मे शोभते शोभां तनाभृत्तं मह ॥ कीर्तितं येन अनिना हविषि विद्येत् क्रवद्रयः ॥ वासाय न संकित्यां ॥ उनाप्यं
 कृष्णानानि दद्यात्फलमश्नुते । संकीर्त्तं हविषि विद्येत् क्रवद्रयः । शोभते शोभां तनाभृत्तं हविषि विद्येत् क्रव
 वदन । एतस्य मन्त्रस्य जातु ह्येव मन्त्रस्य मन्त्राय ॥ कोमावतले ॥ वामेति वर्त्तय मादयेन मदास्य बन्धुकिञ्चित् प्रति

नार्य १ कनोभोगे कल्पं समानसानां नान्यप्रथमे यन्निर्दिशकाद्य १ शतसंज्ञितायां वृत्तं श्रीशुद्धमर्कदे १ शंकाज्ञागं व
मङ्गमेविसंशगां मङ्गलबोधयत्कनं १ विन्दुतोस्रतदेवठाष्ठुनिशंभिसंकीर्तना १ न शंकासोत्तमजन्मतोर्गमङ्गलं यत्सागं
वस्मान्तोनाम्नामेकिनकीर्तनाम्नयिनवृष सांभक्त्यमायात्तेहा १ क्रमप्रधाने १ कानिनादृष्टसर्पेणदृष्टानामिहनेसजं १
नास्तिनास्तेनास्तेवशामनामासृत्तंकिना १ क्रियायोगेमादेव्यामजेदुनिमर्कदे १ विदुर्नामानिविप्रेन्द्रमर्षवेदाधि
कानिरे १ तेषांमधेस्रतदेवशामनामवर्षसृत्तं १ वामेथेकवयुग्मं हिमर्षमन्त्राधिकंमर् १ यस्याह्वाधनमा
थेनपापीयातिपवाङ्गि १ वामनामप्रतायं हिमर्ष देवप्रभृजित १ महेश्वरजानातिना नोजानातिजमिने १
विदुर्नाममहसानिपुहयल्लुत्तकनं १ त्कनंलततेमर्थो वामनामस्वर्षुपि १ शंभुप्रधानेशीमिर्षुवाठ १ जपतठ
मर्षवेदांशं मर्षमन्त्रांशुपार्षुति १ तस्मात्कोटिशुनंशोङ्गनामजकेवलंशु १ साप्रतसंज्ञितायां वेदथांसंप्रतिश्रीशुक्तुर्वा
ठ १ किंजपुनंशुत्ततसत्तंशुदितुर्षुष १ मंसावदृष्ट्यासर्वेषांज्ञितायवदनिर्षु १ शंभुवाठ १ शृत्रवन्सप्रवका

श्री ७०

मिमलानां मलवृद्धम् । यज्ज्वांश्च तस्यैव मृत्वे संसाव वक्रना ॥ अथाकंभं महामलं संसाव विमहाशकं । ज्ञानेदेकमनामर्षे
 त्रिंशद्विकेनिवायवे । इष्टशुक्लांशुपिशांशांशुं उषगां वैर्ह्यं वाक्कमाठ । जातिनानोपमस्य त्रिंशोष र्थाद्वादेयलुथा ।
 एकत्र मतिवर्धंशो वि मूलाजो हृद्वैवठ । ज्ञानेनावायनं मलं तेषु मृत्वे त्रयापठं ॥ क्रियायोगं न्यासे ॥ नमोनावायनाय
 त्रिवायेकमर्षिजो ज्ञाने । निर्येत्स्वानुपायान्यो हं ज्ञाने । एतासमेपिता ॥ अकमनं क्रमावसंक्षितायां ॥ अउनीं
 वेदानां हृदयनिदमाशु विधिना अउर्वि वने र्थात् कृष्टमद्य । त्रिनावायनपदं ॥ तदेतगीयालो वयमिह हि ज्ञान
 मधुनाश्रुनिमठ किंश्रिपेन वरुषिषि वितासाय किमपि ॥ अर्थाविश्वं नू विषयातिवृताद्यो वेषे च र्थां विस्वपुंशमानाठ
 मकीर्णनावायनं ईमां विमृज्ज्वांश्च अश्रिना उरुति ॥ महाभाषते ॥ नावायनो नमेन वेषेन वानां प्रमिहृषो वषक
 श्रितं श्रुतिर्थां । अनेकजमा क्रितं पापं सक्रयं वषेणै र्शुतिमात्रकेवलं ॥ नावायनीतले ॥ ईह्वहाश्रुर्हा विच्छंदा
 पीष्टं कतन्पंगठ । नावायनेति संकीर्णं प्रथतेन वसं नयठ ॥ क्रियायोगं साधेदालुठ ॥ नमो त्रगं वरु वासुदेवायो किं वषु

अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । विद्यायात्तत्समकामुपेक्षमित्येवम् । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी ।

नं च ह्री नन फनं अमृतं । अमृतं च तेव कृते वै जनेषु च ज्ञानं समाचरेत् । तीर्थं प्रकल्पयित्वा तु मूलमलेन मलयि ॥ काथ्ये
नष्ठ ॥ अथिदुर्गस्यै नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं । अथिदुर्गस्यै नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं । अथिदुर्गस्यै नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं ।
पनिवर्हन् । गवांश्च क्रीदकेषु ज्ञानं सर्वपापे निवर्हन् । गोमूत्रेण तु ज्ञानं सर्वपापे निवर्हन् । तथा शूद्राणां कर्मा
नं सर्वदा बोध्यकायकं । केवले वैवातिनेषु ज्ञानमत्र वागौषजस्यै । ज्ञानं प्रियं तु नाप्राज्यं तथा ज्योतिषं
वर्हन् । आयुश्च यशश्च क्रयं मेधा विवर्हन् । ज्ञानं परिक्रम्य मार्गिभ्यो यथाकाकनावाहिना ॥ अथ ॥ नित्यं नैमित्तिकं
तेव क्रिया किमन कर्षनं । तीर्थात्तत्सु कर्तव्यं प्रथमं कथायां नित्यं । एकं त्वं ज्ञानं श्रद्धा वि
कनते वृत्ति । सुतस्तु न ते वृत्ते किञ्चिद्यथा च परिहीयते ॥ पाहकवृत्ते । एकं त्वं ज्ञानं श्रद्धा वि
यत्तु वृत्तं ॥ अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी ।

अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी ।

अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी ।

अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी । अथापि चिद्विदुः शब्दाद्योते त्वामसी ।

मन्त्रात्पूर्वतश्च द्विजनामविदामद्वा । एकमन्त्रप्रदानेपिनकर्माहो द्विजातिम् । मन्त्राग्नादेशुचिर्निषेधं मनश्च मन्त्रकर्मात् । यद्व्याक्रुतेकिञ्चिन्नृत्यकृतञ्चोत् । मन्त्रो मन्त्रः प्रणामीति तत्राग्नेनाग्नेत्तद्वदो ।

प्रनाच्छिक्त्वा सुवेदोऽयं प्रनष्टमानेनश्च ह्यति । मानंश्चद्वाद्वासाशुविन्मन्त्रं कुरुत यदि । प्राणायामययंश्चद्वात्प्रनष्टमानेनश्च ह्यति
 ॥ योगीशाङ्गवन्त्रोऽं ॥ अत्र धृत्येत्तु यः श्रायात्पवकीयजनासये । इत्यातश्चतुर्वेदान्कुरुषुणोपेननिष्ठात् ॥ वाबाह्य
 खाने उगवात्तवात् ॥ अक्षरादत्र कासुल्लयो हि मासुपसर्पति । मष्टकान्ततं कर्मात्तेन च केन न शति ॥ अनात्तदत्र का
 धानं प्रतिमिदुदिनेतथा । अपांद्वाद्दशैषु वेदैर्मन्त्राश्च द्वि । हिधीयत् ॥ अथ मन्त्रान्ये च योऽपानो योऽह्निर्ज्ञानमाचरेत्
 मन्त्रमेव शतं प्रयत्नं कृत्वा देवहीयते । इदं ज्योत्स्नो यो वि । प्रोपानो अथ मन्त्रानयेद्यदि । तवत्तु चिदाज्ञानो यो वाप्रां
 मनपे शति ॥ मन्त्रमंहितायाः ॥ पादंश्च कानयेद्द्विष्टो । दम्किनं प्रथमं सदा । शुक्यं प्रथमं वामं सामं वेदीतथा
 वधुः ॥ धामः ॥ अत्रोऽमाने यत्प्रोक्त्वाद्वाद्वात्प्रहनेतथा । महतेपेसमं तेनं तस्मात्तेनं विवर्द्धयेत् । तेनं तिनो
 त्वं ज्ञेयं निमोक्षे तस्य वृद्धनं । अथ कर्मार्थपादिना सुपतो गोन ह्यति ॥ श्रुतिः ॥ घृत्तु कर्मार्थं तेनं यत्तेनं प्रोक्त्वा
 मितं । अह्नुं शोक्त्वात्तेन कुरुमानाथोक्त्वात्तेनं ॥ विश्लेषोऽप्येतत् ॥ तेन जनेतथा वक्रमादुत्तमं च मनान्विते । नपे शे

मन्त्रात्पूर्वतश्च द्विजनामविदामद्वा । एकमन्त्रप्रदानेपिनकर्माहो द्विजातिम् । मन्त्राग्नादेशुचिर्निषेधं मनश्च मन्त्रकर्मात् । यद्व्याक्रुतेकिञ्चिन्नृत्यकृतञ्चोत् । मन्त्रो मन्त्रः प्रणामीति तत्राग्नेनाग्नेत्तद्वदो ।

अथ मन्त्रो मन्त्रः प्रणामीति तत्राग्नेनाग्नेत्तद्वदो । अथ मन्त्रो मन्त्रः प्रणामीति तत्राग्नेनाग्नेत्तद्वदो ।

इदं ज्योत्स्नो यो वि । हिधीयत् ॥ अथ मन्त्रान्ये च योऽपानो योऽह्निर्ज्ञानमाचरेत् । प्रोपानो अथ मन्त्रानयेद्यदि । तवत्तु चिदाज्ञानो यो वाप्रां । दम्किनं प्रथमं सदा । शुक्यं प्रथमं वामं सामं वेदीतथा । महतेपेसमं तेनं तस्मात्तेनं विवर्द्धयेत् । तेनं तिनो । घृत्तु कर्मार्थं तेनं यत्तेनं प्रोक्त्वा । नपे शे । अथ मन्त्रो मन्त्रः प्रणामीति तत्राग्नेनाग्नेत्तद्वदो ।

मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥ पृष्ठा मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥

मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥

मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥ पृष्ठा मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥

मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥

मक्रावयविमक्रायायसकायाउदिनेदिने । मयवधाकनानिचेषुजोवन्ममयवधि ॥

कानप्रक... कावाहकायम... कानप्रक... कानप्रक... महेवमाम... मउउजोयक्रापविपोतका... यमामुष्टो... मवाप्रनी... खायलेउ... जंयापिनथ

योलेहिनाहविनेकउयलिष्टुये ॥ ईनावनकारे वनोखामंथतिथीअकठ ॥ एकानेक... महेवमाम... मउउजोयक्रापविपोतका... यमामुष्टो... मवाप्रनी... खायलेउ... जंयापिनथ

विह... कपेतिश... नामानि... यदुया... महेवमाम... मउउजोयक्रापविपोतका... यमामुष्टो... मवाप्रनी... खायलेउ... जंयापिनथ

पविपोतका... कानप्रक... महेवमाम... मउउजोयक्रापविपोतका... यमामुष्टो... मवाप्रनी... खायलेउ... जंयापिनथ

नामना

शिविह्व कल्पे शां सुकृते परमानन्द । महाशिव्या देवा मामून अक्षतिदिशे । अक्षयवा । अक्षयति विना नामांसां मक्षकपिनी । मक्षमक्षि मक्षमोक्ष मया च शक्ति मक्षम । इया मक्षान मक्षान् इमे मक्षान् पतिः

अक्षमिह्वान्नाप्रियोत्तमवानननुष । उरिष्टेता नियताये उजेउ मंमाखहे हने वम श्वयव ॥ कस्तान्नाहृणपवात्रिंतां दोउपे
श्वनमतीनाम क्रियां । पंथनजनं पतिउं केउ व्थां म्कर्मजानपकितापोनयमानं ॥ इतीयेदेवाङ्कू ॥ नमामदेवपदाहविन्द
अपेन्नतापोपसमाउपेवं । यन्मूनकेतायउयोपजमोक्सांसांसावहृमं व्हिक्रमिपेति ॥ इह्वकडवा ॥ अह्वकयीयं नकानक
टंजिवांसयापोययदपुमाथी । नेउमतिधाकृतितांउताथं कः । क्रामथानं श्वनं व्जेम ॥ अह्वकडवा ॥ अह्वकयं देविन
देह्मन्नमिमितुं शोकमृदापकिउवो विथनश्वनोउठ । उव् ममेथे मदव्मह्वमिभूनं यावन्नतेधि मउयंथं ईनीतनोक्ठ ॥
अथमे मथव ॥ अह्वगिदिवि श्वे म्वाद्योयेदक्रामयोपे विवके उव्म्रे । किम्विदिमामेश्वमक विताता विधम्वं नोदिज
मलः ॥ दमामे म्कृकनं अतिदेववाकः ॥ वव्हं नी म्कृदले दोउके व्थमथनठ । एकवरे म्कृम्वम्वानविह्व कथं यः ॥
मवेपतिः म्वाद्योयेदक्रामयोपे विवके उव्म्रे । किम्विदिमामेश्वमक विताता विधम्वं नोदिज
उग्वान्शी कृक एकवृजनीयोदेव्जोति निर्गतिताथं म्द्वेषां ॥ श्रीकृदेवमपंहाय म्कृउजने दोषमाह कपिनदेवः ॥

गतिश्वपताम्वोचमंरुताचपुनविधिः । म्कृम्वोचमंरुताचपुनविधिः । म्द्विधा कथिधादेवी प्रभुं म्कृम्वनीनया । अविपुत्रममिदं वन्देमानन्दप्रभुं । यम्वेपुत्रममिदं वन्देमानन्दप्रभुं । वेदाम्बं वानी

अक्षयवा । अक्षयति विना नामांसां मक्षकपिनी । मक्षमक्षि मक्षमोक्ष मया च शक्ति मक्षम । इया मक्षान मक्षान् इमे मक्षान् पतिः

सिद्धं वा । सर्वं मां प्रोक्तं च ह्येवमुक्तं । अथि कं उभयमायम्युतानामत्र कीर्तना । न कानो मम मं उा न मृत्प्रेर्य प्थमादुत । लोकोत्तरे यः सार्वकृत्प्रेर्य उदिपे मथवा ।

श्रीमदभिरामानन्दस्य ७ श्रीमदभिरामानन्दस्य

प्रथमाह कृपादेथं प्रकृष्यमाश्रमेऽसह । च्छाद्योयजिबेवन्नाशुनेद्विथादयः प्रथक । यथां प्रकृष्यमाश्रमादान्मथउहमिभ्रं । नउज्ज
नथवजानलिम्बानप्रकाः पतनथधः ॥ श्रीमदभिरामानन्दस्य ॥ येनशुभं उतांगेवतं प्रेवानं नावाधितोयेथं प्रकृष्यः प्रेवानं । मथेकृतं
येनध्वामवानां उेषां ह्येमाजन्मनवाधमानां ॥ इहवावदीये ॥ मथेमथे प्रेनः मथेमथे प्रेनः प्रेनः । नाश्रिवेदाण्येव
शास्त्रं नदेवः केशवाण्येव ॥ यथाह श्रिपदेमहं पदमा । कथनीयते । उथाचवाचं विश्वं कृष्णवविनीयते ॥
महात्मावते विद्वद्भवाः ॥ आनोथमहं शास्त्रानि विचार्यते । प्रेनः प्रेनः । जेदामेवमनिष्ठां न्धोयोनावायनः प्रयः ।
वेदेषामिदं वाः ॥ मथेमथे प्रेनः मथेमथे प्रेनः मथेमथे प्रेनः । नाश्रिवेदाण्येव केशवाण्येव ॥ महंशास्त्रमा
वकथनेन दृश्यते ॥ एकंशास्त्रं देवकी प्रेवगीतं एकोदेवः देवकी प्रेवः । कर्माण्येकं उग्यादेवमामेवा मलोण्येकं उग्या
देवमनाम ॥ सदाचारं प्रेमानयति ॥ उजिबेमनयोथा प्रेवगं वलं मधोः कृष्णः । महं विश्वं कृष्णेनायकन्धे प्रेवतानिह
मथवः उज्जिप्रयाते शंकिवाचार्यः ॥ मथेमनदहामं नथेन्द्रथकाशं कवेचाकृष्णं प्रेवेषोतिवत्तं । उज्जिप्रयानं उजेविमना

७ । महेशं याच महेशं याच महेशं याच महेशं याच महेशं याच । मतीतायमप्रवतोयमोऽज्ञापेविपोनकाः । श्रीमद् श्रीमद्वाचसं विधाताहवाहः । श्रीमद् श्रीमद्वाचसं विधाताहवाहः । श्रीमद् श्रीमद्वाचसं विधाताहवाहः ।

विश्वानामुपबानां कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । सर्वेषामिभ्यश्च कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च ।

सर्वेषामिभ्यश्च कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च ।

ह्यनंमश्नुदंनेनित्तपेदं प्राप्नोथोहसोकुप्रवाने ॥ मद्देवाचि त्वायेनचेतयापिजनादिनः । मयातिष्ठमंश्नानंयत्स
वैवपिप्रुजित ॥ ईदृन्नाबदीये ॥ अकामापियेहिष्टोः मद्देवाचि त्वायेनचेतयापिजनादिनः । मयातिष्ठमंश्नानंयत्स
घाते ॥ अथाचष्टजयेद्विष्णुंवाहमावमपिदिजः । मंश्नानंनतत्रविष्टोयत्तात्रुक्तिवमोहविः ॥
घातोः कविधिनाविप्रनेवेद्येष्टुद्विष्टुप्रुष्टः । प्रुजिताने कुम्लुष्टेऽयदिउक्तिर्नतिष्ठति ॥ अथावमेतदुबनसमत्तः
माहंवेष्टुप्रुजनमेवविप्रः । उन्मात्रेणैरनिजमर्द्धनेषीउत्थायजेद्विष्णुमनलुष्टुः ॥ उग्वर्गीतायाः श्रीकृष्ण
पर्वप्रुष्टुंफनंतायंयामेउत्थायच्छति । उदंउत्थायजतंमग्नामिप्रयत्तामनः ॥ विष्टोवृष्टनेनेवसर्द्धदेवाचिनंतवती
थाहश्रीउग्वर्ते पितामहः ॥ यथादिमुक्कृष्णाग्नांताहोर्ननिषेचनं । एवमावाधनंविष्टोः मर्द्धेष्टुंमान्मनःश्रुतिः ॥
जीवशाशित्वाकीर्णश्रांष्टुकोषाद्यिपोमहान् । उन्मनहादधुत्तेज्यामर्द्धजीवान्मउत्तर्णः ॥ उग्वर्गीतायाः ॥ ईदृन्नाबदीये
मेह्यमयश्चिह्नेडासेईदृन्नाबनेसदा । मेवाश्नानंनयतेउत्तानंविष्टुंविना । नवीननीबन्धामंदिउजंपीतवाससं । काटिकनर्पतावनतीनाधाममानाहं । विष्टोवृष्टनेनेवसर्द्धदेवाचिनंतवती
सर्वेषामिभ्यश्च कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च ।

सर्वेषामिभ्यश्च कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च । गोतोकृद्भिः उजः कर्मसंक्रां कर्मिभ्यश्च ।

... विनायेन शब्दाः सन्निवृत्तौ नीने जगति तान् । निरिच्छंसा क्रियते सन्निवृत्तौ सन्निवृत्तौ । यन्मृच्छाच्छ्रयः सन्निवृत्तौ सन्निवृत्तौ ।

... शब्दाः सन्निवृत्तौ नीने जगति तान् । निरिच्छंसा क्रियते सन्निवृत्तौ सन्निवृत्तौ । यन्मृच्छाच्छ्रयः सन्निवृत्तौ सन्निवृत्तौ ।

... ॥ चतुर्थेनावदः ॥ यथा तद्वामननिसे चनेन हृद्यं त्रितं ... ॥
... ॥ वासात्प्रदाने ॥ पौकषं मूकमाश्राययेत्तज्जिह्विजातु
... ॥ दद्यात्प्रबुधसूक्तेन यत्प्रथमान्यथ
... ॥ अर्चनं येन जानन्ति हृत्वेर्मलयथाक्रमं ।
... ॥ नमस्कावन्तकीर्तितं । मुनामसर्वमदानां मन्त्रजायेति धीयते
... ॥ नतसामण्ये वाधोऽस्ति शान्तप्रामाण्येनाहने ॥ हाकिउठ ॥
... ॥ पद्मप्रदाने ॥ शान्तप्रामाण्ये
... ॥ नखातीसफनायवनविष्णुस्तुतस्वीवनं । उक्तं हृत्प्रहृत्प्रः
... ॥ साकाशं निवाकाशं पद्मं प्रकामयंति । सवृत्तानादिना

... शब्दाः सन्निवृत्तौ नीने जगति तान् । निरिच्छंसा क्रियते सन्निवृत्तौ सन्निवृत्तौ । यन्मृच्छाच्छ्रयः सन्निवृत्तौ सन्निवृत्तौ ।